

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller d'educació.

Esperem que la senyora diputada arribe al seu escó i li pose el temps.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyoria, per la seua pregunta.

Tenia ganes que em feren aquesta pregunta des del seu grup, sincerament. M'he quedat amb les ganes que fora la persona que va negociar aquesta esmena, perquè em sap malament haver-li de dir a vosté coses en les quals no ha participat, però així serà el que passarà, no?

M'agradaria saber si vosté forma part d'un grup o una part del grup que complix els seus acords o no, perquè l'altra part ja sé que no els complix, i li explique per què. Esta esmena de què vosté parla en la negociació dels pressupostos va ser plantejada, efectivament, pel seu grup. Hi va haver una reunió amb qui era, en aquell moment, el seu portaveu d'educació, també amb qui és ara la síndica, amb el nostre secretari autonòmic d'educació, també amb el nostre assessor, en este cas d'assumptes parlamentaris. Aquesta conselleria va estudiar l'esmena. Vam arribar a un acord amb vostés amb eixa esmena; no només vam arribar a un acord, sinó que vam votar favorablement i vostés no van complir amb la seua part i van votar en contra dels pressupostos de la secció d'educació, malgrat que vam fer i vam acordar (*veus*) tot allò que havien vostés posat damunt la taula.

Un exemple de com vostés, normalment, el seu grup falta a la paraula i, en canvi, exigix a la resta que la complisquen. No se preocupen, nosaltres en tenim, vostés està clar que no en tenen. Sap què passa? Que a nosaltres ens preocupa, ens preocupa de veritat, no només de *postureo*, la qüestió de les llengües, no només per a fer discursos per a després no complir els acords, que és el que fan vostés, (*veus*) sinó que nosaltres el que fem és, de veritat, invertir en aprenentatge de llengües i, de veritat, que les persones tinguen les mateixes oportunitats, tinguen els recursos que tinguen, i no fer discursos cap a fora i, després, no complir, que és que vostés han fet, precisament, amb aquesta esmena. És un exemple paradigmàtic de com han arribat a canviar vostés d'allò que diuen a allò que fan després en la realitat.

Mire, els valencians i les valencianes, en l'aposta d'este govern del Botànic, som el territori que té més persones matriculades en escoles oficials d'idiomes, més persones matriculades en escoles oficials d'idiomes. Per exemple, tenim més persones matriculades que Andalusia, que dobla la nostra població, un lloc on vostés governen; més que Madrid, que té un milió i mig més d'habitants que nosaltres, i ho fem perquè cada any augmentem les places d'escoles

oficials d'idiomes. De fet, per a este curs ja hem augmentat més de dos mil cinc-cents places.

N'hi ha, entre cursos y ensenyaments no formals d'idiomes, s'ha arribat ja quasi a les cent mil places, cosa que és l'oferta més gran i, precisament, en moltes llengües, en anglés majoritàriament. També en altres llengües de relació internacional i que altres territoris no aposten per elles però que són igualment de necessàries, per exemple, per a la seua ocupabilitat: parle del francès, de l'anglés, de l'italià, parle de totes les llengües que ofertem a les nostres escoles oficials d'idiomes.

Parla vosté també en la seua intervenció al voltant del nivell d'anglés i de les hores d'anglés dels xiquets i xiquetes en els centres educatius, Resulta que, precisament per aplicació d'eixa llei que vostés demontzen de plurilingüisme, ara seran els xiquets i les xiquetes valencians els que més anglés fan en els seus centres educatius respecte a la resta de territoris d'Espanya, els que més anglés fan. I, sap per què? Perquè haurem passat, en tan sols un any, de 40.000 xiquets i xiquetes que tenien un pla experimental *superplurilingüe* en anglés a més de dos-cents quaranta mil. Haurem multiplicat per sis, per aplicació de la llei del plurilingüisme, els xiquets i les xiquetes que vehiculen, de forma més enllà del que és el mínim exigít, anglés.

I no només això sinó que, a més a més, tots els auxiliars dels que vosté parlava, els que hi ha –no només els que hem demanat, que els hem demanat al ministeri perquè vinguen per a cobrir tots els centres educatius– els que estan en els centres, i que nosaltres ja sap que paguem pràcticament la seua totalitat de les seues remuneracions, sumats són més que tots els auxiliars que estan en totes les comunitats que governa la dreta.

Per tant, si vosté creu que este govern va a deixar de complir la seua paraula? Mai. Seguirem complint la paraula amb els fets que li estic demostrant, que som, per exemple, el territori que més està apostant per l'aprenentatge de llengües i per ajudar, evidentment, a que la gent tinga més ocupabilitat.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta 729 formulada per la diputada Miriam Turiel del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana al Consell sobre la protecció del patrimoni cultural valencià. La resposta serà substanciada pel conseller d'Educació, Cultura i Esport.

La senyora Turiel Mollá:

Presidenta.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Quan vullga, senyoria.

La senyora Turiel Mollá:

Señor *conseller*, ¿qué medidas se plantean desde el Consell para defender el patrimonio cultural valenciano?

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Quan vullga l'honorable *conseller*, pot donar resposta.

El senyor *conseller* d'Educació, Cultura i Esport:

Sí. Gràcies, senyora presidenta.

Senyora diputada, des del 2015, que vam entrar al govern, aquesta *conselleria* ha revertit la tendència en desinversió per part de la Generalitat en matèria de protecció i conservació patrimonial. I així el pressupost que hem destinat a la promoció cultural del patrimoni artístic i en museus ha passat d'estar en 17,7 milions d'euros al 2015 a més dels 33 milions d'euros actuals.

En la segona intervenció, si li sembla, aprofundiré en els casos concrets.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar amb la formulació de la pregunta, té la paraula la il·lustre diputada la senyora Turiel.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Turiel Mollá:

Gracias, presidenta.

Señor Marzà, mire, desde Vox sabemos que usted tras la pregunta nos contestará que el patrimonio cultural valenciano está bien defendido por su *conselleria* y por su gobierno. Imaginamos que quizás para ustedes y para nosotros no significa lo mismo defender nuestro legado cultural, este tiene distintas manifestaciones, entre ellas la literaria, la artística, la histórica o la lingüística. Desde Vox somos plenamente conscientes que es crucial defenderlas todas.

La Comunidad Valenciana es cuna de grandes literatos que escribieron en español o en valenciano, el valenciano de verdad, el de las normas del Puig. Pues, bien, su gobierno los tiene absolutamente abandonados, precisamente, porque no escriben en catalán. Ustedes han olvidado el siglo de oro valenciano y eso no es defender el patrimonio cultural valenciano.

Nosotros tenemos dos lenguas propias: el valenciano y el español. Muchos de nuestros municipios han mantenido la lengua valenciana, que hoy se ve atacada por sus políticas de inmersión y de imposición de un valenciano normalizado al catalán que provoca que padres e hijos, abuelos y nietos, no hablen la misma lengua. Se podrán entender, pero no hablan la misma lengua. Y eso, señor Marzà, no es defender el patrimonio cultural valenciano.

Su *conselleria* y su gobierno no solo no defienden nuestra cultura y nuestras tradiciones sino que incluso las atacan, bien de forma deliberada o bien por pasividad, como ocurrió recientemente cuando el BOE atribuyó a las bandas de música valenciana un origen catalán. Desde Vox solicitamos en aquel momento una rectificación o una modificación del texto publicado.

La estrategia que tienen ustedes se ve claramente. Sin ir más lejos, gran parte de las ayudas que concede su *conselleria* a la promoción del libro se destinan a asociaciones y fundaciones catalanistas que no tienen mucha intención de defender el patrimonio cultural valenciano sino todo lo contrario, pretenden diluirlo dentro de la cultura catalana.

Cuando la biblioteca nacional llama catalanes a escritores valencianos, su *conselleria* no dice ni una palabra, al contrario, lo comparten. Cuando la Generalitat de Cataluña incluye la paella como gastronomía catalana, ustedes no lo discuten, sino que lo aplauden, convirtiéndose en cómplices necesarios para la inmersión del catalán.

No les preocupa tampoco la existencia de entidades históricas de la cultura valenciana, como son Lo Rat Penat o la Real Academia de Cultura Valenciana, que ustedes, con sus intereses partidistas, con sus políticas sectarias de buenos y malos, de amigos y enemigos, tienen absolutamente abandonadas. La Real Academia de Cultura Valenciana recibe 5.000 euros de la Generalitat frente a 3,5 millones de euros que nos cuesta la agencia valenciana de la lengua. Es decir, se destinan 700 veces más a una institución que no defiende el valenciano.

Desde Vox somos conscientes de que hay que defender sin complejos nuestra historia, nuestras costumbres y nuestra lengua. La sociedad valenciana está cansada de su *etnofobia*, es decir, de su desprecio hacia nuestra propia cultura y sus guiños constantes al catalanismo, obviando y despreciando el patrimonio cultural valenciano.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable conseller.

Esperem a que la senyora diputada arribe al seu escó. Senyoria, esperem a que arribe a l'escó per a què li done la paraula a l'honorable conseller per a què conteste a la pregunta.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Pensava que parlariem d'una altra qüestió, però està clar que vostés tenen una única obsessió i la repetixen cada vegada.

Mire, el patrimoni, com vosté ha dit, és molt divers i molt ric, de fet, nosaltres el que fem és donar suport a totes les seues manifestacions vinguen d'on vinguen. I el que fem, no només per respecte institucional sinó precisament perquè som valadors i persones que pensem que la construcció del nostre territori al voltant de les seues institucions d'autogovern no només s'ha de respectar sinó que s'ha d'honrar, que s'ha de ser conseqüent amb allò que diu el nostre Estatut, que és el que ens hem dotat els valencians i les valencianes, doncs, el que fem és exigir a totes les entitats que es presenten a les nostres ajudes, tal i com marca també l'Estatut, que complisquen amb allò que ha estat la nostra principal institució d'acreditació lingüística que és l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Una que vostés ni se saben el nom, li diu agència valenciana de la llengua, entre altres coses perquè no només no saben el nom ni respecten les institucions d'autogovern que ens hem dotat, sinó que menyspreen a tots aquells que parlem aquesta llengua, entre altres, amb l'ús zero que fan de la nostra llengua i que l'únic ús que li donen és per a confrontar.

No vaig a seguir entrant en els seus debats estèrils. Si que vaig a continuar explicant el que la pregunta em feia i és, per què estem invertint més en patrimoni? Doncs, perquè ens el creiem, perquè no volem gastar-lo per a tirar-nos-el els uns als altres al cap. Perquè l'impacte que estem veient en poder restaurar museus, castells, palaus, torres, esglésies, ponts, jaciments, pensem que és una de les grans herències que hem rebut dels nostres avantpassats i que hem de seguir cultivant.

També en les llengües, com ho és el castellà, com ho és el valencià. I per això les ajudes a les edicions que fem des de la nostra conselleria són per a les dues llengües. I per això editem tant en valencià com en castellà. Per això estem tan contents i contentes que el nostre territori, que el nostre país, haja tingut escriptors i escriptores en llengua pròpia, en el valencià, i escriptors i escriptores en castellà, tan bons com Miguel Hernández o Vicent Andrés Estellés, que vostés es vanten de confrontar-los els uns als altres. I nosaltres el que volem és unir-los, com ho fem, per exemple, en una exposició que vam fer conjunta Vicent Andrés Estellés amb Miguel Hernández i que, precisament, era una mostra del que nosaltres volem que és unir, cohesionar a la societat a través del nostre patrimoni.

Mire, resulta que nosaltres, segons vostés, veníem a acabar amb tot allò valencià. I, precisament, parlant del patrimoni han estat reconegudes com a Patrimoni de la Humanitat les Falles quan governava un govern del Botànic que anava a acabar amb tot allò valencià. No només això sinó que dels deu reconeixements de Patrimoni Immaterial de la Humanitat de la Unesco, tres han estat gràcies al treball d'este govern, del govern del Botànic, tres dels deu que en tota la història hem aconseguit els valencians i les valencianes.

I no es quedaran ahí, per què? Perquè seguim invertint cada vegada més en patrimoni, de totes les manifestacions culturals, de totes les llengües que tenim al nostre territori. I ho fem amb els avals científics, amb els avals tècnics i no amb les obsessions que vostés manifesten cada dia sense ningun rigor, sense ningun aval tècnic i intentant sempre confrontar per confrontar. No ens trobaran, ens trobaran posant en valor l'herència de la gent que ha viscut anys i anys en este país i que el que vol i el que voldria és que el seu patrimoni perdurara i que no se'l carregaren vostés amb debats estèrils.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 733 formulada pel diputat José María Llanos del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana al Consell sobre la càtedra de drets lingüístics de la Universitat de València. Serà substanciada pel conseller d'Educació, Cultura i Esport.

El senyor Llanos Pitarch:

Por reproducida, presidenta.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta de la qual té coneixement l'honorable conseller d'educació. Quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Quan volen parlar del patrimoni, acabem parlant única i exclusivament de llengua o del que ells creuen que és la llengua. Quan volen fer una pregunta, directament ni la fan, la donen per reproduïda.

A mi m'agradaria una reflexió abans de la seua segona part. Vosté és diputat d'aquestes Corts? És una pregunta que em